گزارش جیبی

حمله علیرضا دبیر به فدراسیون فوتبال

پنجم شدن برای شما آرزوست

علیرضا دبیر، رئیس فدراسیون کشتی، پس از گذشت دو هفته از واکنش‌های تند برخی اعضای فدراسیون فوتبال به اظهارات پیشینش، در مراسم رونمایی از یک کتاب، سکوتش را شکست و در یک مونولوگ سیزده‌دقیقه‌ای، حمله‌ای کم‌سابقه به سئول‌نشینان ترتیب داد. او با لحنی صریح هشدار داد که این‌بار فقط به بیان بخشی از گلایه‌ها بسنده می‌کند و پس از مسابقات جهانی، حرف‌های تندتری برای گفتن خواهد داشت.

دبیر با اشاره به اینکه هنوز چوب را برنداشته است تا کسی بترسد، خطاب به منتقدانش گفت که همه‌چیز را زیر نظر دارد و حتی می‌داند کدام یک از آن‌ها با رسانه‌های معاند در ارتباط‌اند. او با جمله‌ای کنایه‌آمیز، تأکید کرد که از همه جزئیات و حتی تعداد قند داخل قندان آن‌ها نیز خبر دارد. رئیس فدراسیون کشتی در دفاع از سوابق خود در ورزش اول کشور و علایق فوتبالی‌اش، مدعی شد سابقه فوتبالی‌اش از بسیاری از مدعیان کنونی بیشتر است. او با یادآوری دوران کودکی و سختی‌های زندگی‌اش که هم‌زمان با فوتبال بازی‌کردن، گردو می‌فروخته است، تأکید کرد که قصد جانشینی مهدی تاج را ندارد، اما مدام به او پیغام می‌دهند که پا پیش نگذارد.

دبیر با بیان اینکه دوم جهان شدن برای کشتی‌گیرانش شکست محسوب می‌شود، کنایه سنگینی به وضعیت فوتبال زد و گفت: برای شما ایستادن بین پنج تیم آسیا آرزوست. یکی از محورهای اصلی انتقادات دبیر، مطالبه‌گری از دولت و مجلس بود. او پرسید چرا نهادهای بالادستی که به فدراسیون‌های مدال‌آور مثل کشتی یا تکواندو برای نتایج بازی‌های آسیایی ضرب‌الاجل می‌دهند و پاسخ می‌خواهند، با فدراسیون فوتبال چنین برخوردی ندارند؟ او خواستار تعیین تکلیف صریح شد که آیا فوتبال به‌دنبال فساد است، اخلاق‌مداری می‌خواهد، یا قهرمانی آسیا؟ به اعتقاد دبیر، باید از روزی ترسید که مردم به فوتبال بی‌تفاوت شوند و این بزرگ‌ترین خطر برای این رشته است. دبیر با تأکید بر اینکه کشتی ورزش فکری است و حریفان باید مراقب باشند با چه کسی وارد بازی می‌شوند، هشدار داد که اگر اراده کند، می‌تواند مسائل پشت‌پرده را برملا کند. او همچنین با رد دسته‌بندی‌های سیاسی، معیار خود را وطن‌دوستی یا وطن‌فروشی دانست و تأکید کرد که طرف‌دار فوتبال باقی می‌ماند، زیرا معتقد است فوتبال ایران به‌دلیل ریشه‌های خیابانی‌اش، ظرفیت‌های زیادی برای رشد دارد؛ مشروط بر اینکه مدل رشدش به‌درستی پیدا شود.

در واکنش به این اظهارات، حیدر بهاروند، رئیس سازمان لیگ، ضمن احترام به موفقیت‌های کشتی، تأکید کرد که فوتبال با دیگررشته‌ها مقایسه‌شدنی نیست. او با اشاره به افت‌وخیز قدرت‌های جهانی مثل برزیل و ایتالیا، استدلال کرد که فوتبال ساختاری متفاوت دارد.

اخبار ایران

اعزام فرنگی‌کاران به لاس‌وگاس

اعضای تیم ملی کشتی فرنگی کمتر از ۲۳ سال برای حضور در رقابت‌های جهانی آمریکا صبح دیروز راهی این کشور شدند. آرمین شمسی‌پور در ۵۵کیلوگرم، محمد عشیری در ۶۰کیلوگرم، عرفان جرنگی در ۶۳کیلوگرم، محمد کمالی در ۶۷کیلوگرم، احمدرضا محسن‌نژاد در ۷۲کیلوگرم، اهورا بویری در ۷۷کیلوگرم، ابوالفضل مهمدی در ۸۲کیلوگرم، یاسین یزدی در ۸۷کیلوگرم، محمدهادی صیدی در ۹۷کیلوگرم و ابوالفضل فتحی‌تزگی در ۱۳۰کیلوگرم اعضای تیم ملی ایران در رقابت‌های کشتی فرنگی کمتر از ۲۳ سال قهرمانی جهان در لاس‌وگاس را تشکیل می‌دهند.

شریفی در لیگ چین

ملی‌پوش والیبال ایران برای فصل ۲۷-۲۰۲۶ به تیم هبی بائودینگ وولوز در لیگ برتر چین پیوست. مرتضی شریفی، ملی‌پوش والیبال ایران، پس از تجربه حضور در لیگ ایتالیا و دیگرلیگ‌های اروپایی، اکنون راهی لیگ چین شده است تا برای تیم هبی بائودینگ وولوز به میدان برود. شریفی تنهاستاره بزرگ لیگ چین در این فصل نخواهد بود. ستارگانی چون پاتریک ایندرا، هیلیه هنو و دراژن لوبوریچ نیز در این تابستان به لیگ چین پیوسته‌اند. مرتضی شریفی بیست‌وهفت‌ساله که با ایران قهرمان بازی‌های آسیای ناگویا شد، حالا باید راهی چین شود و فصل جدید را در این کشور شروع کند. دریافت‌کننده قدرتی ایران یکی از بازیکنان باتجربه تیم پیاتزاست و سابقه بازی در تیم ورونای ایتالیا را در کارنامه دارد.

بازی‌های مهم امروز

تراکتور - استقلال ۱۷:۰۰

سپاهان - فجر سپاسی ۱۸:۴۵

فولاد - مس شهر بابک ۱۹:۰۰

فردا

پرسپولیس - صنعت نفت ۱۷:۰۰

بازگشت هافبک مصدوم پرسپولیس

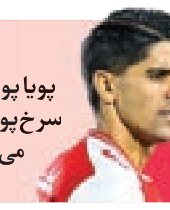

پویا پورعلی، هافبک تیم فوتبال پرسپولیس که به‌دلیل مصدومیت در تمرینات گروهی غایب بود، با بهبودی کامل به تمرینات سرخ‌پوشان بازگشته است. پورعلی در تمرینات اخیر پرسپولیس بدون مشکل در کنار دیگربازیکنان شرکت کرده است و به نظر می‌رسد برای همراهی سرخ‌پوشان در دیدار مقابل نفت آبادان مشکلی نخواهد داشت.

هفته هشتم لیگ برتر فوتبال

پس از وقفه‌ای یک‌ماهه از امروز شروع می‌شود

روشن‌شدن دوباره چراغ لیگ

احسان سرفرازی

فوتبال ایران

هفته هشتم لیگ برتر فوتبال ایران پس از وقفه‌ای نزدیک به یک ماه، از امروز آغاز می‌شود؛ وقفه‌ای که برای هواداران فوتبال جز اعصاب‌خوردی از نمایش‌های تیم قلعه‌نویی چیزی نداشت و حالا همه بی‌صبرانه منتظر شروع لیگ و رقابت تیم‌های محبوب خود هستند. گل بازی‌های این هفته در تبریز برگزار می‌شود؛ جایی که تراکتور و استقلال به مصاف هم می‌روند و نتیجه این مسابقه می‌تواند معادلات صدر جدول را تغییر دهد. امروز همچنین ملوان مهمان آلومینیوم است، نساجی در قائمشهر از ذوب‌آهن پذیرایی می‌کند، استقلال خوزستان برای فاصله‌گرفتن از نیمه پایین جدول به مصاف گل‌گهر می‌رود و فولاد با لشکری از مصدومان برابر مس شهربابک قرار می‌گیرد. سپاهان نیز میزبان فجرسپاسی است و محرم نویدکیا می‌داند برای ادامه کار روی نیمکت، جایی برای اشتباه ندارد. فردا پرسپولیس میزبان صنعت نفت است و چادرملو با خیبر بازی می‌کند. شنبه نیز پیکان و شمس‌آذر آخرین بازی هفته را برگزار می‌کنند.

گل بازی‌های هفته در تبریز

تقابل استقلال و تراکتور در هفته هشتم لیگ برتر در ورزشگاه یادگار امام تبریز، نبردی برای صدرنشینی است. تراکتور با شانزده امتیاز صدرنشین است و استقلال با پانزده امتیاز در تعقیب این تیم قرار دارد. این فاصله یک‌امتیازی باعث شده است مسابقه دو تیم جنگی تمام‌عیار برای صدرنشینی باشد. تیم تبریزی در هفت هفته ابتدایی با پنج برد و یک تساوی عملکردی خیره‌کننده داشته است. نقطه‌قوت اصلی تراکتور در خط دفاعی است که با دریافت فقط یک گل و ثبت شش کلین‌شیت نشان داده است دروازه‌اش به سختی باز می‌شود. با این حال، شکست اخیر آن‌ها نشان داد این ساختار دفاعی هم ممکن است آسیب‌پذیر شود. استقلال هم هنوز در لیگ شکست نخورده و فقط یک مرتبه در این مدت دروازه‌اش را بازشده دیده است. هردوتیم می‌دانند که کوچک‌ترین اشتباه در خط دفاعی یا تصمیم نادرست در میانه زمین می‌تواند نتیجه نهایی را تغییر دهد. اما معمولا در مسابقات این‌چنینی کلید پیروزی در میانه زمین است. اگر استقلال بتواند از فشار اولیه احتمالی تراکتور خارج شود و با انتقال سریع توپ به پشت مدافعان کند تراکتور برسد، شانسش را برای بازکردن دروازه حریف افزایش می‌دهد. در مقابل، تراکتور می‌تواند با حمایت هوادارانش جریان بازی را از همان ابتدا در اختیار بگیرد. فشار روی مدافعان استقلال و استفاده از کناره‌ها، ابزارهای اصلی میزبان برای رسیدن به دروازه تیم سهراب خواهد بود. اما جلوکشیدن بیش‌ازحد نیز می‌تواند فضا را برای ضدحملات استقلال آماده کند.

باد تاریخ به پرچم آبی‌ها می‌وزد

تراکتور و استقلال شصت‌ودومین مرتبه در تاریخ مقابل هم قرار می‌گیرند. در ۶۱ رویارویی گذشته، استقلال ۲۸ بار پیروز شده و تراکتور هفده‌بار برتری کسب کرده است؛ درحالی‌که شانزده بازی با تساوی پایان یافته است. در مجموع این دیدارها ۱۵۸گل به ثمر رسیده که سهم استقلال ۹۴گل زده بوده و تراکتوری‌ها هم ۶۴مرتبه توپ را از خط دروازه حریف رد کرده‌اند. اما این همه داستان نیست و یکی از ویژگی‌های بازی امروز، نیمکت دو تیم است. در بیست بازی اخیر با حضور سرمربی‌های ایرانی هر دو تیم، استقلال هفت برد و تراکتور پنج پیروزی داشته و هشت دیدار با تساوی خاتمه یافته است. نکته درخورتوجه این است که استقلال در شش تقابل اخیر با حضور سرمربی‌های ایرانی حتی یک شکست هم تجربه نکرده است.

هت‌تریک کاظمی برای تراکتور و استقلال

وحید کاظمی برای قضاوت دیدار حساس تراکتور و استقلال انتخاب شد. این مسابقه سومین تجربه قضاوت کاظمی برای این دو تیم در تقابل‌های مستقیم است. آخرین رویارویی این دو تیم با سوت او به سوپرجام مرداد ۱۴۰۴ بازمی‌گردد که با پیروزی ۲ بر ۱ تراکتور همراه بود. با این حال، استقلال در پنج قضاوت اخیر کاظمی در لیگ برتر شکستی نداشته و دو برد و سه تساوی کسب کرده است. حالا باید دید این داور در نبرد صدرنشینان چه عملکردی خواهد داشت.

پرسپولیس به‌دنبال استخراج طلا از نفت

پرسپولیس درحالی عصر جمعه در ورزشگاه شهدای شهرقدس میزبان صنعت نفت آبادان است که روی کاغذ تفاوت زیادی میان دو تیم وجود دارد. پرسپولیس که برای نزدیک‌شدن به صدر جدول به سه امتیاز این مسابقه چشم دارد، پس از تعطیلی طولانی لیگ باید دوباره ریتم مسابقه را پیدا کند. در سوی مقابل، صنعت نفت با فقط چهار امتیاز از هفت بازی در قعر جدول قرار دارد و هنوز طعم برد را نچشیده است. بحران مدیریتی، مشکلات مالی، بدهی به هتل و حتی نداشتن زمین تمرین، وضعیت آبادانی‌ها را پیش از این بازی دشوارتر کرده و ممکن است روی آمادگی بدنی و تمرکز تیم اثر بگذارد. با این حال، نقطه نگران‌کننده برای پرسپولیس خط دفاعی است. محمدحسین کنعانی‌زادگان و دانیال ایری به‌دلیل مصدومیت احتمالا غایب‌اند و محمدمهدی زارع باید در کنار حسین ابرقویی قرار بگیرد. ابرقویی این فصل تاکنون فقط هفده دقیقه بازی کرده است. از طرف دیگر، محمد نوری نخستین‌بار در قامت سرمربی مقابل پرسپولیس قرار می‌گیرد؛ مربی‌ای که ۹۸بازی دستیار مهدی تارتار بوده است و حالا برای حفظ جایگاهش روی نیمکت صنعت نفت، چاره‌ای جز ارائه یک بازی بسته، منظم و کم‌اشتباه ندارد.

وینگر تیم ملی دوباره به تیم‌های ایرانی «نه» گفت

ادامه مسیر قلی‌زاده در اروپا

آینده علی قلی‌زاده، وینگر ملی‌پوش فوتبال ایران، در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. درحالی‌که پیش‌تر زمزمه‌های بازگشت او به ایران در تابستان ۲۰۲۷ شنیده می‌شد، گزارش‌های تازه از رسانه‌های لهستانی نشان می‌دهد که این ستاره ایرانی ممکن است از تصمیمش برای ترک لخ پوزنان منصرف شود. تمدید قرارداد قلی‌زاده تا ژوئن ۲۰۲۷ با وجود مصدومیت شدید، نشان از اعتماد باشگاه لهستانی به او دارد. با این حال، نام پرسپولیس و تراکتور همچنان به عنوان مقاصد احتمالی او در ایران مطرح است؛ پرسپولیس به واسطه علاقه قلبی بازیکن و تراکتور با سابقه تلاش برای جذب رسمی. فعلا قلی‌زاده باید پیش از هر تصمیمی، دوران نقاهت خود را پشت سر بگذارد. باید دید او ترجیح می‌دهد مسیر اروپایی خود را ادامه دهد یا پس از سال‌ها به لیگ برتر ایران بازمی‌گردد.

مأموریت سخت سرمربی ایرانی در لیگ عراق

شب سرنوشت‌سازیحیی در بصره

سه ماه از آغاز دوران حضور یحیی گل‌محمدی در باشگاه دهوک عراق می‌گذرد؛ دورانی که با یک شکست و شش تساوی، برای این سرمربی ایرانی پرچالش بوده است. گل‌محمدی که این روزها درگیر ترمیم نقاط ضعف تیمش و مشکلات مالی باشگاه دهوک است، امشب در دیداری حساس به مصاف الزورا، تیم دوم جدول لیگ ستارگان عراق، می‌رود. نکته جالب این تقابل، یادآوری خاطره‌ای سی‌ساله برای یحیی است. او هجدهم آبان سال ۱۳۷۵، در لباس پرسپولیس و زیر نظر استانکو، برابر همین حریف عراقی در جام باشگاه‌های آسیا به میدان رفت و پیروز شد. حالا یحیی امیدوار است پس از سه دهه، در کسوت سرمربی، طعم شیرین آن پیروزی کلاسیک را مقابل الزورا دوباره بچشد.

چالش تیم‌ملی فوتبال برای شرکت در آخرین فیفادی پیش از جام ملت‌ها

تورنمنت بصره چنگی به دل نمی‌زند!

حسین زاده عطار

فوتبال ایران

تیم‌ملی ایران در فیفادی آبان‌ماه وارد چرخه مسابقات می‌شود؛ این‌بار در تورنمنتی چهارجانبه در بصره عراق که فرصت مناسبی برای شاگردان امیر قلعه‌نویی فراهم می‌کند تا پس از دو شکست اخیر، وضعیت خود را دوباره محک بزنند. تیم‌ملی ایران درحالی به این رقابت‌ها قدم می‌گذارد که در فیفادی اخیر، عملکرد دفاعی و میانگین سنی تیم از ضعف‌های مشهود در دو دیدار مقابل ازبکستان و روسیه بود. حال، تورنمنت بصره اولین برنامه تیم‌ملی پس از آن دو شکست پیاپی است.

تقابل با فلسطین در مسیر فینال بصره

طبق برنامه نهایی‌شده، تیم‌ملی ایران در نخستین دیدارش برابر فلسطین قرار می‌گیرد و در مسابقه دیگر این مرحله، عراق میزبان مقابل لبنان به میدان خواهد رفت. برندگان این دو مسابقه در دیدار نهایی برای کسب عنوان قهرمانی با هم روبه‌رو می‌شوند و بازندگان نیز برای مسابقه رده‌بندی تلاش خواهند کرد. این تورنمنت که از هجدهم تا بیست‌وششم آبان برگزار می‌شود، در چارچوب پنجره رسمی فیفا قرار دارد و تضمین‌کننده دو مسابقه برای شاگردان قلعه‌نویی است؛ موضوعی که برای کادرفنی به‌منظور افزایش تعداد مسابقات آماده‌سازی و ارزیابی بازیکنان، از اهمیت زیادی برخوردار است. تلاش‌های پیشین فدراسیون برای برگزاری بازی دوستانه سوم در ماه‌های اخیر بی‌نتیجه مانده بود. بنابراین این تورنمنت بهترین فرصت برای جبران آن خلأ است.

تغییر در ترکیب شرکت‌کنندگان

ترکیب تیم‌های حاضر در تورنمنت بصره در ماه‌های گذشته چندین‌بار دستخوش تغییر شد. ابتدا قرار بود ازبکستان و فیلیپین در کنار ایران و عراق حضور داشته باشند، اما پس از انصراف ازبکستان و سپس کنار رفتن فیلیپین، فدراسیون فوتبال عراق مذاکرات خود را با فلسطین و لبنان دنبال کرد که به نهایی‌شدن حضور این دو تیم منجر شد. عراق نیز به‌عنوان میزبان، این تورنمنت را بخشی از استراتژی آماده‌سازی خود برای جام ملت‌های آسیا در نظر گرفته است. گراهام آرنولد، سرمربی عراق، امیدوار است این دو مسابقه فرصت مناسبی برای بررسی وضعیت بازیکنانش باشد. برای تیم‌ملی ایران، این مسابقات پس از شکست ۳ بر ۱ برابر ازبکستان و باخت ۲ بر ۰ مقابل روسیه، فرصتی برای بازیابی ثبات است. کادرفنی اکنون دو مسابقه رسمی در اختیار دارد تا ترکیب نهایی خود را محک بزند. باید دید آیا این تورنمنت که با وجود تغییرات متعدد در تیم‌های شرکت‌کننده نهایی شده است، می‌تواند انتظارات کادرفنی تیم‌ملی ایران را برای رسیدن به انسجام تاکتیکی پیش از جام ملت‌ها برآورده کند یا خیر.

انصراف فیلیپین و گرداب بلاتکلیفی

این تورنمنت درحالی به‌عنوان آخرین مرحله آماده‌سازی تیم‌ملی پیش از جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ در نظر گرفته شده که تیم کشورمان اکنون با وضعیت عجیبی دست‌به‌گریبان است. ترکیب تیم‌های شرکت‌کننده در این تورنمنت به‌دلیل انصراف فیلیپین و تردیدهای جدی درباره حضور فلسطین، همچنان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد؛ موضوعی که ساختار این رویداد را پس از گمانه‌زنی‌های قبلی درباره حضور تیم‌هایی نظیر ازبکستان، اردن و روسیه، بارها دچار تغییر کرده است. برای تیم‌ملی ایران که پس از شکست‌های اخیر مقابل ازبکستان و روسیه در فیفادی گذشته و ناکامی در هماهنگی بازی‌های تدارکاتی با حریفانی از آمریکای جنوبی یا آفریقا، به شدت نیازمند محک جدی است، این بلاتکلیفی خبری نگران‌کننده محسوب می‌شود.

گزارش جیبی

بیانیه خودخواهانه ستاره پرتغالی

من رونالدو نیستم، خدا هستم!

کریستیانو رونالدو سرانجام درباره اتفاقات اخیر تیم ملی پرتغال توضیح داد؛ توضیحی که قرار بود به جنجال پایان دهد، اما بیشتر از هر چیز یک سؤال بزرگ‌تر را پیش روی فوتبال گذاشت: کریستیانو رونالدو دقیقا خودش را کجای این تیم می‌بیند؟ ماجرا از بازی با نروژ شروع شد. طبق روایت رونالدو، ژرژ ژسوس در برنامه اولیه قرار نبود از او استفاده کند، اما وضعیت بدنی رونالدو تغییر کرد و سرمربی از او خواست برای سی دقیقه بازی آماده باشد. رونالدو پذیرفت و گرم کرد، اما درنهایت به زمین نرفت. این بخش از ماجرا را می‌شود به‌سادگی یک اشتباه فنی یا حتی یک سوءتفاهم دانست؛ اتفاقی که در فوتبال بارها رخ می‌دهد. اما اختلاف اصلی بعد از بازی شکل گرفت. رونالدو می‌گوید او و ژسوس درباره نحوه توضیح این اتفاق در نشست خبری به توافق رسیده بودند. حتی یادداشت‌هایی آماده شده بود که رونالدو آن‌ها را تأیید کرده و قرار بود سرمربی همان روایت را برای خبرنگاران توضیح دهد؛ اینکه بازی با نروژ در برنامه اولیه نبوده، استفاده از رونالدو تصمیمی جدید بوده و گرم‌کردن او بدون استفاده از وی اشتباه بوده است. اما آن چیزی را که رونالدو انتظار داشت، ژسوس در نشست خبری نگفت و همین موضوع به تعبیر رونالدو، دومین بدقولی سرمربی بود. اینجا دیگر بحث بر سر سی دقیقه بازی‌کردن یا نکردن نیست؛ بحث بر سر اعتماد است. اگر روایت رونالدو را بپذیریم، او احساس کرده توافقی میان خودش و سرمربی شکل گرفته و همان توافق مقابل خبرنگاران رعایت نشده است. اعتراض رونالدو قابل‌فهم است، اما نوع واکنش او درخورتأمل‌تر از اصل ماجراست. رونالدو در بیانیه‌اش چنان از جایگاه خودش حرف می‌زند که گاهی فراموش می‌کنیم او، با همه عظمتش، همچنان یک بازیکن است و ژرژ ژسوس سرمربی تیم‌ملی پرتغال. وقتی یک بازیکن انتظار دارد سرمربی برای تصمیم فنی‌اش توضیح بدهد، برای نحوه بیان آن توضیح توافق کند و در صورت رعایت‌نکردن آن توافق، با واکنش سنگین بازیکن روبه‌رو شود، مرز میان ستاره تیم و بزرگ‌تر از تیم کم‌کم محو می‌شود. اما این همه داستان نیست. وقتی یک‌بار دیگر بیانیه رونالدو را می‌خوانیم، متوجه می‌شویم او باور کرده که از سیاره دیگری آمده است. وقتی می‌گوید بازیکنی در سطح پله یا مارادونا برای گرم‌کردن کنار زمین رفته اما بازی نکرده است، یا اینکه آن‌قدر برای پرتغال بازی کرده است که نیازی ندارد از کسی درس عشق به کشورش را یاد بگیرد، درواقع خودش را تافته جدابافته می‌داند. اما مسئله همین جاست: رونالدو معمولی نیست، ولی استثنایی‌بودن هم نباید به‌معنای مصون‌بودن از قواعد تیم باشد. از نظر فنی، کریستیانو رونالدو یکی از بازیکنان بزرگ تاریخ است و شاید سال‌ها بعد فوتبال دنیا بیشتر از امروز قدر او را بداند. با این حال، بزرگی فنی همیشه به همان اندازه با بزرگی رفتاری همراه نمی‌شود. اینکه رونالدو بیشترین سلفی را می‌گیرد یا بیشترین امضا را برای هواداران می‌کند، دلیل کافی برای اثبات فروتنی نیست؛ بزرگی واقعی آن جایی خودش را نشان می‌دهد که ستاره می‌تواند قدرتش را به رخ بکشد، اما تصمیم می‌گیرد این کار را نکند. رونالدو بزرگ است، اما تیم‌ملی پرتغال هم برای او کوچک نیست و شاید بد نباشد خود کریستیانو هم این را به یاد داشته باشد: تو رونالدو هستی، خدا نیستی.

اخبار جهان

پدرو از فوتبال خداحافظی کرد

پدرو رودریگز که با نام پدریتو نیز شناخته می‌شود، در سی‌ونه‌سالگی تصمیم نهایی خود را برای پایان دادن به دوران حرفه‌ای فوتبال اعلام کرد. این بازیکن اهل تنه‌ریف که پس از جدایی از لاتزیو در تاریخ سی ام ژوئن بدون تیم بود، تصمیمش را از طریق شبکه‌های اجتماعی با هوادارانش در میان گذاشت. پدرو رودریگز به عنوان یکی از فوتبالیست‌های پرافتخار تاریخ اسپانیا از دنیای فوتبال کنار می‌رود. او در کارنامه درخشانش قهرمانی جام جهانی ۲۰۱۰ و یورو ۲۰۱۲ با تیم ملی اسپانیا، سه قهرمانی لیگ قهرمانان اروپا با بارسلونا، قهرمانی لیگ برتر با چلسی، پنج قهرمانی در لالیگا، سه سوپرجام اروپا، یک لیگ اروپا، دو قهرمانی جام جهانی باشگاه‌ها، یک جام حذفی انگلیس، سه قهرمانی کوپادل‌ری و چهار سوپرجام اسپانیا را ثبت کرده است.

۷ کشور نامزد برگزاری المپیک ۲۰۳۶

کمیته بین‌المللی المپیک قرار است پرونده هفت کشور درخواست‌کننده برای میزبانی بازی‌های المپیک ۲۰۳۶ را بررسی کند. بر این اساس، کشورهای قطر، هند، مجارستان، کره جنوبی، ترکیه، آلمان و آفریقای جنوبی هفت کشوری هستند که قرار است پرونده‌شان بررسی شود و شاید در این میان نام کشورهایی مثل ترکیه، مجارستان و آفریقای جنوبی بیش از دیگرکشورها جلب نظر کند. زیرا کشورهای آلمان و کره جنوبی تاکنون تجربه برگزاری المپیک را داشته‌اند و قطر و هند هم با سابقه برگزاری بازی‌های آسیایی نشان داده‌اند می‌توانند از پس رویدادی به این بزرگی برآیند، اما برگزاری المپیک در کشورهایی مثل مجارستان، ترکیه و آفریقای جنوبی کمی عجیب و دور از ذهن به نظر می‌رسد.

درخواست دستمزد ۷رقمی جواهر منچستر از بایرن

جی جی گابریل که به‌تازگی شانزده‌ساله شده است، پس از ثبت درخواست جدایی در ماه گذشته، اکنون در مسیر خروج از منچستریونایتد قرار دارد. بایرن مونیخ به عنوان یکی از مشتریان جدی، برای جذب این پدیده وارد عمل شده و وینسنت کمپانی، سرمربی باواریایی‌ها، از طرف‌داران سرسخت اوست. علاوه بر بایرن، باشگاه‌هایی نظیر رئال مادرید و پاری‌سن‌ژرمن نیز وضعیت او را زیر نظر دارند؛ هرچند بارسلونا فاصله خود را با این پرونده حفظ کرده است. مانع اصلی در روند مذاکرات، تقاضای دستمزد هفت‌رقمی از سوی اطرافیان گابریل است که بایرن مونیخ تمایلی به پذیرش آن ندارد. مدیران بایرن امیدوارند با ارائه وعده‌هایی پیرامون رشد فنی و تضمین زمان بازی در آینده، این بازیکن و پدرش را متقاعد کنند.

آرتتا با آرسنال تمدید کرد

سرمربی اسپانیایی قهرمان لیگ برتر تا سال ۲۰۳۰ در ورزشگاه امارات ماندنی شد. قرارداد جدید آرتتا شامل افزایش درخورتوجه دستمزد نسبت به حقوق کنونی، یعنی ۱۰ به اضافه ۵ میلیون پوند در سال است که در سپتامبر ۲۰۲۴ توافق شده بود. رقم قرارداد جدید او بیش از ۱۷میلیون یورو است.

در پایان فیفادی طولانی سپتامبر، اسپانیا همچنان صدرنشین است

ماتادورها در پیش، سلسائو در پیچ

حمیدرضا معصومیان

فوتبال جهان

نخستین ارزیابی پس از پایان طولانی‌ترین فیفادی تاریخ فوتبال، نشان می‌دهد قهرمان جهان همچنان با اقتدار در صدر می‌تازد. اسپانیا که ۷۹ روز پیش با شکست آرژانتین، دومین قهرمانی خود را در جام جهانی به دست آورد، در رأی‌گیری برای این رنکینگ نیز فاصله‌ای چشمگیر با دیگران دارد. این رتبه‌بندی قرار است تصویری زودهنگام از مدعیان و تیم‌هایی باشد که شاید بتوانند در دوره بعدی جام جهانی شگفتی‌ساز شوند. در رنکینگ منتشرشده اسپانیا هجده رأی از نوزده رأی رتبه نخست را گرفته و تنها رأی باقی‌مانده به فرانسه رسیده است. فرانسه و انگلیس در رده‌های دوم و سوم‌اند و پس از آن‌ها پرتغال و آرژانتین قرار دارند. این فهرست بر پایه جایگاه تیم‌ها در نگاه رأی‌دهندگان تنظیم شده است و رتبه رسمی فیفا که در ادامه می‌آید، شاخصی جداگانه است.

از تداوم اسپانیا تا دوران پس از مسی

اسپانیا که در رتبه‌بندی فیفا تا ششم اکتبر اول است، چهار بازی اخیرش در لیگ ملت‌های اروپا را برد. با این روند، کنارزدن اسپانیا از صدر تا تورنمنت بزرگ بعدی دشوار خواهد بود. بازی بعدی این تیم، پانزدهم نوامبر در زمین چک است.

فرانسه پس از بیش از یک دهه حضور دیدیه دشان، دوره تازه‌ای را با زین‌الدین زیدان آغاز کرده و در رتبه‌بندی فیفا سوم است. این گزارش درباره عملکرد این تیم در روزهای آغازین زیدان همچنان پرسش‌هایی مطرح می‌کند. فرانسه دوازدهم نوامبر در زمین ایتالیا بازی دارد. انگلیس که در رنکینگ فیفا چهارم است، پس از پایان تلخ جام جهانی‌اش مقابل آرژانتین و تردیدهایی که درباره ماندن توماس توخل وجود داشت، فرصت بازسازی اعتمادبه‌نفس پیدا کرد. رأی‌دهندگان هنوز انگلیس را هم‌سطح اسپانیا و فرانسه نمی‌بینند، ولی نتایج اخیرش آن را بالاتر از گروه بعدی تیم‌ها قرار داده است. پرتغال هم در رنکینگ فیفا پنجم است و هر چهار بازی اخیرش را برده است. با این حال، عملکرد کریستیانو رونالدو و تنش پیرامون او در لیگ ملت‌ها نیز ادامه یافته است. آرژانتین، نایب‌قهرمان جام جهانی ۲۰۲۶ و تیم پنجم رنکینگ فیفا، سه برد داشته است. آرژانتین با وجود میزبانی فقط یک مسابقه از جام جهانی ۲۰۳۰، به‌عنوان یکی از میزبانان مشترک از پیش سهمیه حضور دارد. فرصت این بازی‌ها بیشتر برای شناخت نسل بعدی است: لائوتارو مارتینز در سه مسابقه دو گل و دو پاس گل ثبت کرد و نیکو پاز نیز از بازیکنانی است که درباره آینده‌اش توجه زیادی وجود دارد.

از برزیل تا ایتالیای احیاشده

برزیل، تیم ششم رنکینگ فیفا، در سه بازی دوستانه، برابر استرالیا ۱-۱ مساوی کرد، بازی دوم برابر این تیم را ۴-۲ برد و هند را ۴-۰ شکست داد. نارضایتی هواداران و نمایش‌هایی نامطمئن فشار را روی آنچلوتی افزایش داده است. برزیل تا کوپاآمه‌ریکای ۲۰۲۸ رقابت مهم چندانی پیش‌رو ندارد و حالا بازی دوستانه چهاردهم نوامبر مقابل ژاپن برای این تیم اهمیت پیدا کرده است. ژاپن در جام جهانی ۲۰۲۶ تا آستانه حذف برزیل پیش رفت، اما گابریل مارتینلی مانع آن شد. هلند پس از سه سال حضور رونالد کومان، کار با ژاوی را آغاز کرده و در رنکینگ فیفا نهم است. عملکرد هلند با وجود مصدومیت‌ها و تغییرات ترکیب، امیدوارکننده است. آلمان با یورگن کلوپ در پی بازگشت به رده‌های بالای فوتبال جهان است. تیم چهاردهم رنکینگ فیفا پس از قهرمانی جام جهانی ۲۰۱۴ دیگر از مرحله سی‌ودوتیمی فراتر نرفته است. ایتالیا از سال ۲۰۱۴ در جام جهانی حضور نداشته است و اکنون روبرتو مانچینی در دومین دوره مربیگری‌اش در این تیم، بازسازی را پیش می‌برد. از بازیکنان دعوت‌شده برای چهار مسابقه اخیر، فقط شش نفر بیش از سی بازی ملی داشتند. ایتالیا در رنکینگ فیفا پانزدهم است. پیو اسپوزیتوی بیست‌ویک‌ساله در این چهار بازی دو گل و یک پاس گل ثبت کرده است. مقاومت تیمی برابر فرانسه نیز برای ایتالیا دلگرم‌کننده بود؛ هرچند هنوز روشن نیست این نتایج آغاز بازگشت آن به سطح اول باشد یا نه. ایتالیا دوازدهم نوامبر میزبان فرانسه خواهد بود.

ژاپن؛ چهار برد در مسیر جام ملت‌ها

ژاپن، تیم هفدهم رنکینگ فیفا، اروگوئه را ۳-۱، ونزوئلا را ۲-۱ و نیوزیلند را ۲-۱ برد و پس از تساوی بدون گل در وقت قانونی، اکوادور را در ضربات پنالتی ۵-۴ شکست داد. آیاسه اوئدا، مهاجم لیل، در چهار مسابقه چهار گل و یک پاس گل داشت و دایچی کامادا، هافبک کریستال پالاس، نیز از چهره‌های اثرگذار بود. هاجیمه موریاسو در ماه‌های پایانی حضورش روی نیمکت ژاپن است و گو اویوا، مربی تیم کمتر از ۲۳ سال، پس از جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ جانشین او خواهد شد. کلمبیا با هدایت نستور لورنزو در رنکینگ فیفا شانزدهم است. این تیم در سه بازی دوستانه با مکزیک ۱-۱ کرد، ۱-۰ به پاراگوئه باخت و پرو را ۱-۰ شکست داد. آمریکا هم در این فیفادی هر چهار بازی دوستانه‌اش را برد. مائوریسیو پوچتینو برای این بازی‌ها سیزده بازیکن بدون سابقه ملی را به تیم دعوت کرد؛ بازیکنانی که بدون ترس بازی کردند و در کنار گل‌زنی، زیر فشار نیز آرامش نشان دادند. کاوان سالیوان هفده‌ساله دوبار در ترکیب اصلی قرار گرفت و با گل‌زنی برابر مکزیک، جوان‌ترین گل‌زن تاریخ تیم ملی آمریکا شد.

مربی سابق آلمان به تیم سابقش برمی‌گردد

ناگلزمن دوباره در لایپزیش

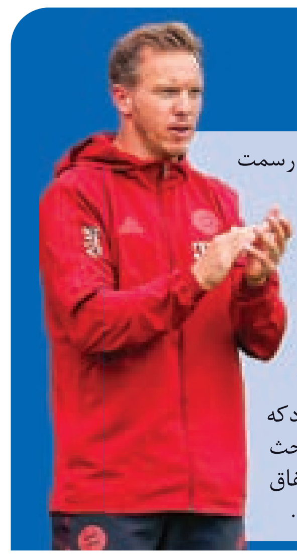

لایپزیش ممکن است خیلی زود با احتمال یک تغییر شگفت‌انگیز در سمت سرمربی روبه‌رو شود. نارضایتی‌ها از مارتین دمیکلیس، سرمربی آرژانتینی، به اوج رسیده است و اگر نتایج پس از شروع پرنوسان فصل به زودی بهتر نشود، فضای موجود می‌تواند به سرعت تغییر کند. اکنون ناگلزمن مهم‌ترین گزینه برای جایگزینی اوست. این سرمربی سی‌ونه‌ساله پیش از این بین سال‌های ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۱ هدایت لایپزیش را برعهده داشت. دمیکلیس از تابستان امسال هدایت تیم سوم فصل گذشته بوندس‌لیگا را برعهده گرفته، اما این تیم حالا در رتبه نهم جدول قرار گرفته است. اگر در طول پاییز مشخص شود که سهمیه لیگ قهرمانان اروپا بار دیگر در معرض خطر قرار دارد، بحث درباره سرمربی پیش از پایان فصل کاملا محتمل خواهد بود. این اتفاق می‌تواند به شایعات بازگشت ناگلزمن به لایپزیش جان تازه‌ای بدهد.

جنگ مورینیو با امباپه بالا گرفت

رونمایی از اختلاف بزرگ در مادرید

جنگ مورینیو با ستاره فرانسوی که پیش‌تر به دور از چشم رسانه‌ها آغاز شده بود، اکنون عیان شده است. امباپه از زمان مصدومیت زانویش در اردوی تیم ملی فرانسه با انتقادات تندی در اسپانیا روبه‌رو شده است. حالا برخی گزارش‌های رسانه‌ای مدعی شده‌اند که او با ژوزه مورینیو، سرمربی رئال مادرید، درگیری لفظی داشته است. گفته می‌شود این سرمربی پرتغالی مهاجمش را به شدت مورد مؤاخذه قرار داده است. از زمانی که کاپیتان تیم ملی فرانسه در دیدار مقابل ترکیه از ناحیه زانوی چپ آسیب دید، حاشیه‌ها دست از سرش برنداشته‌اند. تصاویر حضور شبانه او و همراه نامزدش در یک کلوب شبانه در پاریس، در کنار ویدئو دوچرخه‌سواری او در کوه‌های آلپ، خشم گسترده‌ای را در مادرید برانگیخته است. انتظار می‌رود حضور بعدی مورینیو در مقابل رسانه‌ها در اسپانیا به دقت زیر ذره‌بین قرار بگیرد. سرمربی رئال مادرید احتمالا با موجی از سؤالات درباره شرایط اخیر امباپه مواجه خواهد شد.

درباره شبی که شماره ۱۰ افسانه‌ای فوتبال آرژانتین بدرقه شد

چشم‌های خیس یک دنیا!

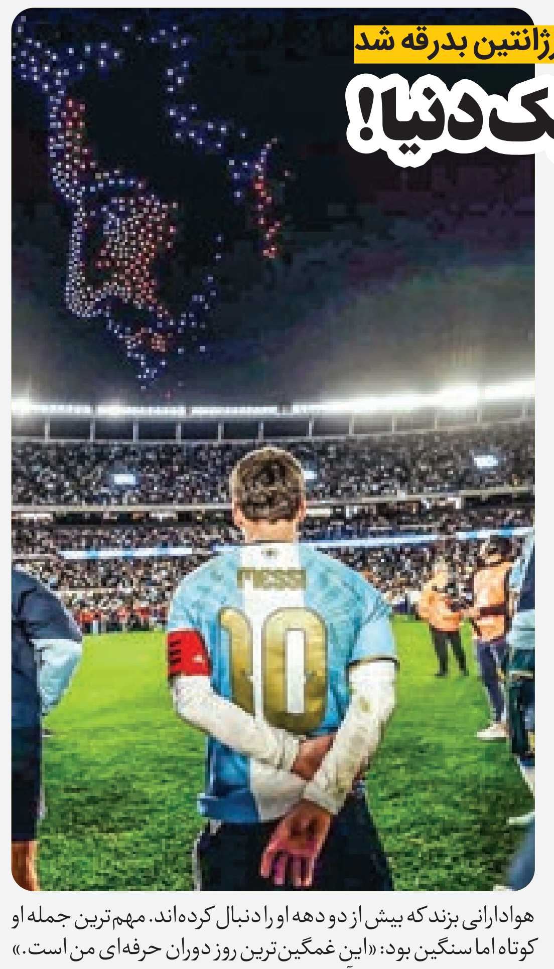

مژده رنگیان

فوتبال جهان

لیونل مسی پس از ۲۱ سال در میان اشک‌های ۸۵هزار هوادار از تیم‌ملی آرژانتین خداحافظی کرد؛ پایانی باشکوه برای مردی که تاریخ فوتبال این کشور و البته جهان را تغییر داد. لیونل مسی آخرین‌بار پیراهن آبی‌وسفید آرژانتین را پوشید و همان‌طور که شایسته یک خداحافظی بزرگ بود، آخرین بازی ملی‌اش را با نمایش درخشان زدن یک گل و ارسال دو پاس گل و پیروزی ۳ بر ۰ برابر بنین در ورزشگاه مونومنتال به پایان رساند. اما پشت این شب باشکوه، اشک‌های مردی بود که پس از ۲۱ سال باید با پیراهنی خداحافظی می‌کرد که بخش بزرگی از زندگی‌اش را با آن گذرانده بود. بیش از ۸۵هزار هوادار در مونومنتال شاهد آخرین بازی ملی شماره۱۰ بودند.

آخرین نمایش؛ درست شبیه خود مسی

مسی در آخرین بازی هم از استانداردهای خودش فاصله نگرفت. ابتدا با پاس گل به نیکولاس اوتامندی، هم‌تیمی قدیمی‌اش، آرژانتین را پیش انداخت و سپس زمینه‌ساز گل نیکو پاز شد. در ادامه، نوبت خود مسی بود تا از روی نقطه پنالتی گل بزند و شمار گل‌های ملی‌اش را به عدد ۱۲۶ برساند. به این ترتیب، آخرین بازی او با پیراهن آلبی‌سلسته نیز با تأثیر مستقیم روی هر سه گل تیمش به پایان رسید. اما این مسابقه خیلی زود از یک بازی دوستانه فراتر رفت. در دقیقه ۱۰، به احترام شماره۱۰، بازی متوقف شد و ورزشگاه یکپارچه به تشویق مسی پرداخت. پیش از مسابقه نیز پیراهن عظیم شماره۱۰ با واژه «Gracias» روی چمن مونومنتال قرار گرفته بود. مسی هنگام پخش سرود ملی نیز نتوانست احساساتش را پنهان کند و اشک در چشمانش حلقه زد.

غمگین‌ترین روز دوران حرفه‌ای‌ام

پس از پایان مسابقه، مسی وارد زمین شد تا آخرین حرف‌هایش را به هوادارانی بزند که بیش از دو دهه او را دنبال کرده‌اند. مهم‌ترین جمله او کوتاه اما سنگین بود: «این غمگین‌ترین روز دوران حرفه‌ای من است.» او گفت پوشیدن پیراهن آرژانتین به مدت بیش از بیست سال، افتخاری بزرگ بوده و حتی در سخت‌ترین روزها هرگز از مبارزه و حضور در تیم‌ملی دست نکشیده است. مسی اعتراف کرد: «دوست داشتم تا پایان عمرم بازی کنم، چون بازی برای تیم‌ملی آرژانتین زیباترین اتفاقی است که می‌تواند برای یک انسان رخ دهد.» او در عین حال تأکید کرد از تصمیم خود پشیمان نیست.

۲۱سال، ۲۰۸بازی و ۱۲۶گل

پرونده مسی با آرژانتین با آماری بسته شد که احتمالا سال‌ها دست‌نخورده باقی خواهد ماند؛ ۲۰۸ بازی ملی، ۱۲۶گل و ۷۰ پاس گل. او هم رکورددار بازی ملی و هم بهترین گل‌زن تاریخ تیم‌ملی آرژانتین است. در این مسیر، مسی دو قهرمانی کوپاآمه‌ریکا و فینالیسیما را تجربه کرد و سرانجام به یکی از آرزوهای مهم دوران حرفه‌ای خود، یعنی قهرمانی جهان با آرژانتین، رسید. داستان او اما فقط داستان اعداد نیست. مسی سال‌ها با فشار سنگین هواداران آرژانتین و مقایسه دائمی با دیگو مارادونا زندگی کرد. شکست در فینال‌های متعدد، انتقادهای شدید و حتی اعلام خداحافظی در سال ۲۰۱۶ بخشی از این مسیر بود. اما بازگشت او و نسل طلایی آرژانتین، سرانجام به دوره‌ای از افتخار ختم شد که با کوپاآمه‌ریکا ۲۰۲۱ آغاز شد و با فینالیسیما و جام جهانی قطر به اوج رسید.

جهان فوتبال: ممنون، لئو

خداحافظی مسی فقط یک اتفاق آرژانتینی نبود. رسانه‌های بزرگ جهان این شب را پایان یک عصر توصیف کردند. گاتزتا دلو اسپورت از «آخرین تانگوی لئو» نوشت و اکیپ تأکید کرد که دوران نابغه کوچک فوتبال به پایان رسیده است. آ‌اس این شب را پایان یکی از داستان‌های بزرگ تاریخ فوتبال دانست و مارکا از «بزرگ‌ترین خداحافظی تاریخ» سخن گفت. گاردین نیز مسئله اصلی آرژانتین پس از رفتن مسی را «مأموریت غیرممکن جایگزین‌کردن ابرقهرمان» توصیف کرد. ستاره‌های فوتبال نیز به صف خداحافظی‌کنندگان پیوستند. نیمار از مسی تشکر کرد که باعث شده عشق او به فوتبال بیشتر شود و رونالدینیو از افتخاری گفت که در کنار لئو برای تحقق رؤیای قهرمانی جهان داشته است. آرتورو ویدال نیز او را «بهترین بازیکن تاریخ» و «موجودی فرازمینی» توصیف کرد.

نقش مسی در آسمان

شاید زیباترین تصویر شب، پایان مسابقه بود؛ بازیکنان و حتی رقیبانش در تیم بنین دور مسی جمع شدند، هواداران نامش را فریاد زدند و پهپادها در آسمان مونومنتال تصویر شماره۱۰ را ساختند.